

Comparing the effectiveness of transcranial direct current stimulation (tDCS) and short-term cognitive rehabilitation protocol on improving memory performance in patients with mild Alzheimer's disease

Arezoo Mojarrad¹, Esmaeil Sadri Damirchi^{*1}, Ali Sheykholeslami¹, Ali Rezaii Sharif¹, Vahid Abbasi²

1 Department of Counseling, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran

2 Department of Neurology, Ardabil University of Medical Sciences, Ardabil, Iran

***Corresponding author:** * Corresponding author: Esmaeil Sadri Damirchi, Department of Counseling, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran, phone: 04531505624, E-mail: e.sadri@uma.ac.ir

Article Info

Keywords: transcranial direct current stimulation, cognitive rehabilitation, memory, Alzheimer's

Abstract

Introduction: The purpose of this study was to compare the effectiveness of tDCS method and short-term cognitive rehabilitation protocol on improving memory performance in patients with mild Alzheimer's disease.

Methods: The research method was a quasi-experimental research method of pre-test, post-test and follow-up was conducted with two experimental groups and one control group. The statistical population of people over 65 years of age who had been diagnosed with mild Alzheimer's disease in Ardabil city in 2022 and referred to a neurologist on an outpatient basis, from among these people, 60 people were selected by available sampling and randomly in two an experimental group and a control group were assigned. Then, the tDCS method was applied for 10 sessions of 20 minutes on one experimental group and a short-term cognitive rehabilitation program of 9 sessions of 90 minutes was applied on the second experimental group and no intervention was performed on the control group. The post-test was performed with an interval of one week, and the follow-up was done one month after the post-test of all three groups. Aden Brook's revised version of cognitive test was used to collect data.

Results: The results showed that the tDCS method has a significant effect on long-term memory ($p<0.05$). Regarding the post extended memory variable, although the short-term cognitive rehabilitation method did not have a significant effect on the post-test, it did have a significant effect on the long-term ($p<0.05$). In general, it can be said that the methods used in improving the memory of Alzheimer's patients have had a significant effect.

Conclusion: Therefore, it can be concluded that both methods can be used to improve the memory of patients with mild Alzheimer's.

Copyright © 2020, Education Strategies in Medical Sciences (ESMS). This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>) which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

مقایسه اثربخشی روش تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم [tDCS] و پروتکل توانبخشی شناختی کوتاهمدت بر بهبود عملکرد حافظه بیماران مبتلا به آلزایمر خفیف

آرزو مجرد^۱، اسماعیل صدری دمیرچی^{*}، علی شیخ الاسلامی^۱، علی رضایی شریف^۱، و حید عباسی^۲

۱ گروه مشاوره، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۲ گروه نورولوژی، دانشگاه علوم پزشکی، اردبیل، ایران

* نویسنده مسؤول: اسماعیل صدری دمیرچی، گروه مشاوره، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران، تلفن: ۰۴۵۳۱۵۰۵۶۲۴

^{*}e.sadri@uma.ac.ir

ایمیل:

چکیده

مقدمه: هدف پژوهش حاضر مقایسه اثربخشی روش tDCS و پروتکل توانبخشی شناختی کوتاهمدت بر بهبود عملکرد حافظه بیماران مبتلا به آلزایمر خفیف بود.

روش‌ها: روش پژوهش شبۀ آزمایشی پیش‌آزمون و پس‌آزمون و پیگیری با دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل انجام شد. جامعه آماری افراد بالای ۶۵ سال که با تشخیص آلزایمر خفیف در سال ۱۴۰۱ در شهر اردبیل به پژوهش مغز و اعصاب به صورت سرپایی مراجعه کرده بودند که از بین این افراد، ۶۰ نفر به صورت نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل گمارده شدند. سپس روش tDCS به مدت ۱۰ جلسه ۲۰ دقیقه‌ای روی یک گروه آزمایش و برنامه توانبخشی شناختی کوتاهمدت به تعداد ۹ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای بر روی گروه آزمایش دوم اعمال شد و بر روی گروه کنترل مداخله‌ای انجام نشد. پس آزمون با فاصله یک هفتۀ اجرا شد و پیگیری یک ماه بعد از پس آزمون از هر سه گروه به عمل آمد. جهت جمع‌آوری اطلاعات از آزمون شناختی آدن بروک نسخه تجدید نظر شده استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که روش tDCS تأثیر معنی‌داری بر حافظه پیش‌گستر دارد ($p < 0.05$). در مورد متغیر حافظه پس‌گستر، اگر چه روش توانبخشی شناختی کوتاهمدت در پس آزمون تأثیر معنی‌داری نداشته است ولی در بلندمدت تأثیر معنی‌دار داشته است ($p < 0.05$). در مجموع می‌توان گفت روش‌های به کار گرفته شده در بهبود حافظه بیماران مبتلا به آلزایمر تأثیر معناداری داشته‌اند.

نتیجه‌گیری: از این رو می‌توان نتیجه گرفت که از هر دو روش می‌توان در جهت بهبود حافظه بیماران مبتلا به آلزایمر خفیف بهره جست.

واژگان کلیدی: تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم، توانبخشی شناختی، حافظه، آلزایمر

مقدمه

[۱۱]. این بیماری با اختلال در حافظه کوتاه مدت شروع و با پیشرفت بیماری، سایر عملکردهای شناختی^۲ و عملکردی فرد بیمار را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد [۱۲]. ایجاد تغییرات ریخت-شناسی و بیوشیمیابی در قسمت‌های مختلف مغز از جمله کورتکس آهیانه و پیشانی، باعث کاهش عملکرد شناختی از جمله حافظه می‌شود [۱۳]. برخی از صاحب‌نظران، حافظه را به عنوان قلب کارکردهای شناختی می‌دانند، که با اختلال در آن، دیگر کارکردهای شناختی نیز مختل شده و فرد از انجام فعالیت‌ها باز می‌ماند [۱۴]. حافظه به توانایی فرد در ذخیره‌سازی اطلاعات و بازیابی آن‌ها اطلاق می‌شود. از این‌رو حافظه به عنوان ثبت اطلاعات در ذهن، اساس و پایه یادگیری را تشکیل می‌دهد. اگر بتوان حافظه را از زندگی حذف کرد قادر به انجام هیچ کاری، حتی عمومی‌ترین رفتارهای اختیاری، مثل غذا خوردن، لباس پوشیدن، سخن گفتن و مانند آنها نخواهد بود [۱۵].

برای درمان بیماری آلزایمر در سال‌های اخیر، تکنیک‌های غیرتهاجمی تحریک مغزی مختلفی مورد استفاده قرار گرفته است که می‌توانند منجر به تعديل در تحریک‌پذیری و فعالیت کورتکسی و در نتیجه، ایجاد تغییرات در کارکردهای شناختی و رفتاری گردد [۱۶ و ۱۷]. تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم [tDCS] از جمله چنین تکنیک‌هایی است. از حدود ۵۰ سال پیش نشان داده شده است که به کارگیری جریان‌های مستقیم زیرآستانه‌ای و نسبتاً ضعیف بر روی کورتکس حیوانات می‌تواند منجر به ایجاد تغییراتی قطبی در فعالیت کورتکسی و همچنین تحریک‌پذیری آن گردد که می‌تواند چندین ساعت پس از مداخله به طول بیانجامد [۱۸]. این روش درمانی، از جمله روش‌های غیرتهاجمی است که برای تحریک عملکرد نورون‌ها در مغز بر پایه قابلیت جریان الکتریکی در عبور از جمجمه و پرده‌های مغزی و در نتیجه القای جریان الکتریکی در بافت مغز بنا نهاده شده است. تحریک الکتریکی مستقیم فراجمجمه‌ای یک ابزار ساده است که با استفاده از الکترودهایی که روی سر فرد قرار می‌گیرد، یک جریان الکتریکی پیوسته و خفیفی را از سر عبور می‌دهد. اثربخشی تحریک الکتریکی مستقیم فراجمجمه‌ای بستگی به جهت جریان الکتریکی دارد، تحریک آندی میزان فعالیت و برانگیختی مغز را افزایش می‌دهد و تحریک کاتنی بر عکس، فعالیت را کاهش می‌دهد [۱۸]. بنابراین تحریک الکتریکی مستقیم فراجمجمه‌ای یکی از روش‌های غیرتهاجمی در تحریک مغز است که در متون علمی گزارش‌های متعددی از این روش برای تغییر دادن فعالیت‌های شناختی مغز وجود دارد [۱۹]. نتایج مطالعات نشان‌دهنده نقش درمانی مشتبه و امیدوارکننده استفاده از تحریک غیرتهاجمی مغز در اختلالات عملکرد حافظه و حفظ

سالمندی فرایندی طبیعی و اجتناب‌نایاب است که باعث ایجاد تفاوت در توانایی‌های ذهنی، اجتماعی و شرایط روانی افرادی می‌شود که تغییرات خاصی را در ساختار آناتومیکی و کارکردهای فیزیولوژیکی خود تجربه می‌کنند [۱]. اگر چه ارائه دقیق سالمندی بسیار بحث‌انگیز است، اما بر اساس تعریف سازمان بهداشت جهانی در مناطق در حال توسعه افراد ۶۰ سال و بالاتر به عنوان سالمند طبقه‌بندی می‌شوند [۲]. آمارها بیانگر این است که سالانه ۱/۷ درصد جمعیت جهان و ۲/۵ درصد جمعیت افراد ۶۵ سال و بالاتر افزایش می‌یابد [۳]. بنابرآمار ارائه شده توسط سازمان بهداشت جهانی تا سال ۲۰۵۰ تعداد کل سالمندان جهان به دو میلیارد نفر خواهد رسید [۴]. به طوری که پیش‌بینی شده است در قرن پیش و یکم جمعیت سالمندان به بالاترین حد خود برسد [۵]. در ایران نیز بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵، جمعیت سالمند ۶۰ سال و بالاتر ۹/۳ درصد محاسبه شده است [۶] و انتظار می‌رود آمار سالمندان ایرانی در سال‌های آینده افزایش چشمگیری داشته باشد [۷]. این امر چالش‌های بزرگی را برای جوامع و سیستم‌های مراقبت بهداشتی به وجود می‌آورد [۸]. در حال حاضر یکی از چالش‌های مهم هر جامعه، چگونگی پیشگیری و مراقبت از سالمندانی است که با افزایش سن دچار افت توانایی مخصوصاً توانایی‌های شناختی شده‌اند. نقص‌های شناختی یکی از شایع‌ترین مشکلات سالمندان است. تخمین زده می‌شود که شیوع نقص‌های شناختی در میان سالمندان ۸۰ سال و بالاتر ۴/۴ درصد بیشتر از کل جمعیت باشد [۹]. یکی از شایع‌ترین اختلالات شناختی آلزایمر^۱ است. این بیماری یک اختلال عصبی پیشرونده است که باعث کوچک شدن مغز [آترووفی] و مرگ سلول‌های مغز می‌شود و شایع‌ترین علت زوال عقل است که سبب کاهش مهارت‌های تفکر و رفتارهای اجتماعی فرد می‌شود. این بیماری بیشتر در افراد بالای ۶۵ سال دیده می‌شود و در کل خطر ابتلا به این بیماری و سایر انواع زوال عقل با افزایش سن افزایش می‌یابد و تخمین زده می‌شود که از هر ۱۴ نفر بالای ۶۵ سال، یک نفر و از ۶ نفر بالای ۸۰ سال یک نفر به آن مبتلا شوند و تقریباً ۵/۸ میلیون نفر در ایالات متحده با ۶۵ سال سن و بالاتر با بیماری آلزایمر زندگی می‌کنند که از این تعداد درصد ۷۵ سال و بالاتر هستند و از حدود ۵۰ میلیون نفر مبتلا به زوال عقل در سراسر جهان، بین ۶۰ تا ۷۰ درصد به بیماری آلزایمر مبتلا هستند [۱۰]. افراد مبتلا به آلزایمر پیامدهای مختلفی در اثر این بیماری که با آسیب به مغز همراه است را تجربه می‌نمایند؛ از جمله این پیامدها اختلال در حافظه، تفکر، قضاؤت، رفتار، خلق و خو و نیز اختلال در انجام فعالیت‌های روزانه فرد مبتلا است

². cognitive functions

¹. Alzheimer

با توجه به اینکه مراقبت از بیماران آلزایمر نیازمند صرف وقت و هزینه زیادی است که سبب ایجاد مشکلات عدیده برای بیمار و خانواده وی می‌گردد و این در حالی است که تشخیص و درمان این بیماری در مراحل اولیه می‌تواند با کند نمودن سرعت پیشرفت بیماری، به تعویق اندختن کاهش اختلال عملکرد فردی، کاهش هزینه‌های درمان، باعث کاهش فشار و بار بیماری بر روی اطرافیان شود [۳۱]. و از سوی دیگر با توجه به اینکه در زمینه تحريك فراجمجمه‌ای مغز در ناحیه پیش‌پیشانی و اثربخشی آن بر روی سالمدان مبتلا به آلزایمر در ایران پژوهش‌های اندکی انجام شده و از طرفی با بررسی‌هایی که انجام شد ملاحظه گردید که اکثر پروتکل‌های توانبخشی شناختی سیار طولانی مدت و نیاز به جلسات زیادی دارد از این رو پژوهش حاضر به دنبال پاسخگویی به این پرسش است که آیا بین اثربخشی برنامه توانبخشی شناختی و روش تحريك الکتریکی مغز با جریان مستقیم [tDCS] بر بهبود عملکرد حافظه در سالمدان مبتلا به آلزایمر خفيف تفاوت معنادار وجود دارد؟

روش کار

روش پژوهش شباهزمايشی پیش‌آزمون و پس‌آزمون و پیگیری با دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل انجام شد. جامعه آماری افراد بالای ۶۵ سال که با تشخیص آلزایمر خفيف در سال ۱۴۰۱ در شهر اردبیل به پیشک مغز و اعصاب به صورت سپایی مراجعه کرده بودند که از بین این افراد، ۶۰ نفر به صورت نمونه-گیری در دسترس انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل [هر گروه ۲۰ نفر] گمارده شدند. سپس متغیرهای مستقل مداخله تحريك الکتریکی مغز با جریان مستقیم [tDCS] به مدت ۱۰ جلسه ۲۰ دقیقه‌ای به صورت هفتادی یک بار روی یک گروه آزمایش و برنامه توانبخشی شناختی کوتاه مدت به تعداد ۹ جلسه [هر جلسه ۹۰ دقیقه] که به روش استنادی و بر اساس رویکرد جایگزینی کارکرد سالم لوریا [۳۲] مطابق جدول ۱ طراحی و پس از تائید روایی محتوا توسط متخصصین، به صورت هفتادی یک بار روی گروه آزمایش دوم اعمال شد و بر روی گروه سوم هیچ مداخله‌ای انجام نشد. بعد از خاتمه مداخله، پس‌آزمون با فاصله یک هفته بر روی گروه‌های آزمایش و گروه کنترل اجرا شد. لازم به ذکر است که بعد از یک ماه مجدد گروه‌های مورد مطالعه مورد پیگیری قرار گرفتند. ملاک‌های ورود به پژوهش نداشتن بیماری قلبی، نبود زخم و خراشیدگی در سر، تمایل آگاهانه برای شرکت در پژوهش، نداشتن بیماری مسری،

عملکرد شناختی مربوط به آلزایمر است. [۲۰] پانچولی و ویچای^۱ [۲۱]، ایناگاوا^۲ و همکاران [۲۲] کروز گنزالس، فونگ، چونگ، تینگ، لاو و براون^۳ [۲۳] و ددونکر، برونونی، باکن و واندره‌هالست^۴ [۲۴] در پژوهش خود نشان دادند که تحريك فراجمجمه‌ای منجر بهبود حوزه‌های شناختی خاص و کارکردهای اجرایی در بیماران مبتلا به اختلال شناختی خفيف و آلزایمر می‌شود.

یکی دیگر از انواع مداخلات که امروزه توجه پژوهشگران و درمانگران زیادی را به خود جلب کرده است، مداخلات شناختی مغز است که توانبخشی شناختی نامیده می‌شود. توانبخشی شناختی اصطلاحی است که برای درمان و بازتوانی اختلالات شناختی استفاده می‌شود که هدف اصلی آن بهبود نقایص و عملکرد شناختی بیمار از قبیل حافظه، عملکرد اجرایی، درک اجتماعی و توجه و تمرکز است. درمان توانبخشی شناختی بر اصولی از شکل پذیری عصبی مبتنی است که شامل تمرین‌های هدفمند برای بهبود حوزه‌های گوناگون شناخت مانند حافظه، توجه، زبان و کارکردهای اجرایی است [۲۵]. در واقع توانبخشی شناختی، به آموزش‌هایی اطلاق می‌شوند که مبتنی بر یافته‌های علوم‌شناختی سعی می‌کنند عملکردهای شناختی [دقت، توجه، ادراک دیداری-فضایی، تمیز شنیداری، انواع حافظه مخصوصاً حافظه کاری و سایر کارکردهای اجرایی] را بهبود بخشیده یا ارتقا دهند که همه این مورد بر اصل نوروبلاستیستی^۵ یا همان انعطاف پذیری مغز اشاره دارد و روشنی جهت بازگرداندن ظرفیت‌های شناختی از دست رفته است که توسط تمرینات و ارائه محرك‌های هدفمند صورت می‌پذیرد و هدف آن بهبود عملکرد فرد در اجرای فعالیتها از طریق بهبود ادراک، توجه، حافظه، حل مسئله، هوشیاری و مفهوم‌سازی است [۲۶]. مطالعات نشان داده که این برنامه‌ها و آموزش شناختی در کاهش نواقص شناختی و حتی در مبتلایان به اختلال شناختی خفيف و زوال عقل مؤثر بوده است [۲۷]. برای مثال کورس، وجتسیک، لکو، کویتری، الیور، گودیچارد و سالمون^۶ [۲۸]، ایرازوکی، کترراس سوموزا، توریبیو گومزن، جناروریو، وندر روست و فرانکومارتین^۷ [۲۹]، هانتلی، هامپشیر، بور، اون و هووارد^۸ [۳۰] نشان دادند که در بیماری آلزایمر تمرینات شناختی تأثیر قابل ملاحظه‌ای در عملکردهای شناختی [حتی عملکردهایی که تمرین داده نشده] دارد.

¹. Pancholi & Vijay

². Inagawa, Yokoi, Yamada, Miyagawa, Otsuka, Yasuma & Nakagome

³. Cruz Gonzalez, Fong, Chung, Ting, Law & Brown

⁴. Dedoncker, Brunoni, Baeken, & Vanderhasselt

⁵. neuroplasticity

است [۳۳]. پس از آن فرم‌های تجدیدنظر شده‌ای از این آزمایش برای تشخیص‌های بالینی مورد استفاده قرار گرفت [مانند ۳۴ و ۳۵]. این آزمایش دارای ۵ خرده آزمون است که هر یک از خرده‌آزمون‌ها یک عملکرد شناختی را مورد ارزیابی قرار می‌دهند. حداکثر نمره در این آزمون ۱۰۰ نمره است که به ترتیب به موارد زیر اختصاص می‌یابد: توجه/جهت‌یابی [۱۸ نمره]، حافظه [۲۶ نمره]، روان و سلیس بودن [۱۴ نمره]، زبان [۲۶ نمره] و توانایی دیداری فضایی [۱۶ نمره]. این آزمون بر روی ۲۴۱ نفر هنجاریابی شده است. پایابی این آزمون به وسیله آلفای کرونباخ و روابی همزمان و همگرای آن به وسیله همبستگی اسپیرمن دو سویه بین نمرات نهایی CDR و ACE-R حساب شده است. مقایسه ACE-R و ACE و T-test ساده انجام گرفته است. ضریب آلفای ACE-R ۸۰ صدم است که پایابی خوبی محسوب می‌شود. ضریب همبستگی اسپیرمن بین دو آزمون ACE-R و CDR معنادار بوده است [۰/۳۲۱ - ۰/۳۲۱ P<0.000]. علامت منفی بیانگر آن است که هر چه نمره فرد در آزمون CDR افزایش می‌یابد، نمره فرد در آزمون ACE- در آزمون میزان حساسیت و میزان وضوح [دقت تشخیصی] و مقدار کاهش می‌یابد. همچنین دو نقطه برش ۸۲ و ۸۸ بر اساس محاسبه میزان حساسیت و میزان وضوح [دقت تشخیصی] و مقدار قدرت پیش‌بینی مثبت برای این آزمون مطرح شده است. نسخه فارسی پرسشنامه آدن بروک در سال ۲۰۰۹ بر اساس فرهنگ ایرانی هنجاریابی شد. ضریب آلفای کرونباخ کل آزمودنی‌ها ۰/۸۴، برای گروه هنجار ۰/۹۷، برای گروه MCI ۰/۸۸ و برای گروه AD برابر ۰/۹۳ به دست آمد که نشان‌دهنده پایابی بالای این آزمون محسوب می‌شود [۳۶].

نداشتن بیماری صعب‌الالعاج مثلاً سلطان، نداشتن بیماری صرع و ملاک‌های خروج شامل وجود اختلال شخصیت، سابقه سوءصرف یا وابستگی به مواد مخدر یا الکل، دریافت خدمات روانشناسی دیگر در سایر مراکز در حال انجام پژوهش بود. شایان ذکر است که جهت رعایت اخلاق پژوهش در ابتدا هدف پژوهش و اصل محترمانه بودن توضیح داده شد و پس از جلب رضایت آگاهانه افراد داوطلب وارد پژوهش شدند. در پژوهش حاضر تحریک الکتریکی منطقه پیش‌پیشانی به صورت ۱۰ جلسه، ۲۰ دقیقه‌ای و به صورت هفت‌هایی دو بار انجام شد. بدین صورت که الکترود آند روی ناحیه پشتی جانبی قشر پیش‌پیشانی چپ و الکترود کاتد روی ناحیه پشتی جانبی قشر پیش‌پیشانی راست (منطقه ۹ و ۴۶ برودمون) بیمار قرار داده شد و توسط یک جفت الکترود اسفنجی با اندازه ۳/۵ سانتی‌متر جریان مستقیم الکتریکی تولید شده با جریان ۲ میلی آمپر با ۳۰ ثانیه صعود به بالا و پایین به مدت ۲۰ دقیقه اعمال شد. در طی تحریک آزمودنی روی صندلی نشسته و تکلیف خاصی انجام نمی‌داد و روش دوم درمانی در قالب پروتکل توانبخشی مبتنی بر تقویت مهارت‌های شناختی بر اساس جدول ۱ ارائه شد. همچنین جهت جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه زیر استفاده شد.

آزمون شناختی آدن بروک نسخه تجدید نظر شده [ACE-R]: آزمون شناختی آدن بروک برای تشخیص دمанс در مراحل اولیه ابتلا توسط ماتورانات و همکاران در سال ۲۰۰۰ ساخته شده است که قادر به تشخیص افتراقی بین انواع دمанс مانند بیماری آلزایمر، دمанс پیشانی- گیجگاهی، فلنج پیشرونده هسته فوقانی و دیگر سندروم‌های پارکینسونی است و در تشخیص اختلالات شناختی در بیماران آسیب دیده مغزی کمک کننده

جدول ۱- پروتکل توانبخشی مبتنی بر تقویت مهارت‌های شناختی

زمان	محظوظ	هدف	جلسات
۹۰	معرفی دو جانبه بیمار و درمانگر و آشنایی بیمار با فضای درمان، صحبت در مورد پروسه درمان و ایجاد آمادگی در بیمار، برقراری رابطه جلسه، اجرای پیش‌آزمون	-آشنایی با بیمار و آشنایی بیمار با فضای درمان و درمانگر، برقراری رابطه حسن، اجرای پیش‌آزمون	۱
۹۰	به خاطر سپردن تصویر، به خاطر سپردن اسامی افراد، قطعه‌بندی	تقویت حافظه	۲
۹۰	به خاطر سپردن وقایع، انجام تمرین «از ها» و «و» ها را بشمارید، کلمات نهفته [قسمت اول]	تمرین تقویت حافظه، تقویت مهارت توجه و جهت‌یابی	۳
۹۰	کلمات نهفته [قسمت دوم]، تمرین نشانه‌های حروف، تمرین نشانه‌های مقوله	تمرین مهارت توجه و جهت‌یابی، تقویت مهارت سیالی کلامی	۴
۹۰	تمرین مقوله حیوانات و رنگ‌ها، وارونه‌سازی کلمات، ضرب المثل‌ها، تفکیک مقوله‌ها [قسمت اول]	تمرین مهارت سیالی کلامی، تقویت مهارت زبان و تفکر	۵

^۱. addenbrooke's Cognitive Examination revised

۹۰	-تفکیک مقوله‌ها [قسمت دوم]، مطابقت آرم‌ها، به خاطر سپردن طرح‌ها، مطابقت تابلوهای عالیم راهنمایی و رانندگی	-تمرین مهارت زبان و تفکر، تقویت مهارت توانایی دیداری فضایی	۶
۹۰	-تمرین رستوران ایرانی، سفارش و خرید از سوپر مارکت - پیدا کردن اعداد فارسی بین کلمات	مرور مهارت‌های حافظه و توجه و جهت‌یابی	۷
۹۰	-تمرین نشانه اسم‌ها، ضرب المثل و موقعیت‌ها، مطابقت حیوانات	مرور مهارت‌های سیالی کلامی، زبان و توانایی دیداری فضایی	۸
۹۰	صحبت‌های پایانی با بیمار و برگزاری مراسم اختتمیه، اجرای پس‌آزمون	اختتمامیه و اجرای پس‌آزمون	۹

یافته‌ها

معناداری 0.05 مدنظر بود. اطلاعات دموگرافیک مربوط به شرکت‌کنندگان در پژوهش از قبیل، سن، جنس، وضعیت اقتصادی و وضعیت تأهل به تفکیک گروه‌ها در جدول ۲ گزارش شده است.

جدول ۲: اطلاعات دموگرافیک مربوط به شرکت‌کنندگان در پژوهش به تفکیک گروه‌ها

گروه‌ها	اطلاعات دموگرافیک		
کنترل	توانبخشی شناختی	tDCS	
۳	۳	۴	سن
	۱۵	۱۴	۷۰ تا ۶۵
	۲	۲	۷۵ تا ۷۰ به بالا
۱۱	۱۰	۹	زن
	۱۰	۱۱	مرد
۲	۲	۳	وضعیت
	۱۶	۱۶	اقتصادی
	۲	۱	متوجه به بالا
۱	۰	۰	وضعیت
	۱۰	۹	تأهل
	۰	۱	متأهل
	۱۰	۱۰	بیوه

همچنین اطلاعات توصیفی (میانگین و انحراف معیار) مربوط به حافظه و مؤلفه‌های مربوط به آن‌ها به تفکیک سه گروه کنترل، برنامه توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت و روش تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم (tDCS) در سه زمان مختلف پیش‌آزمون، پس‌آزمون و دوره پیگیری در جدول ۳ گزارش شده است.

جدول ۳- آمار توصیفی مربوط به متغیر حافظه به تفکیک گروه آزمایش و زمان

متغیر	گروه	پیش آزمون	پس آزمون	دوره پیگیری
بادآوری	کنترل	۱.۸۷[۰.۷۴]	۲.۰۷[۰.۷]	۲.۲۷[۰.۵۹]
	روش کوتاه مدت	۲.۶[۲.۹۲]	۲.۵۳[۰.۶۴]	۲.۳۳[۰.۶۲]
	TDCS	۱.۶۴[۰.۶۳]	۲.۷۱[۰.۶۱]	۲.۸۶[۰.۳۶]

۴.۱۳[۱۰۶]	۴.۲[۰.۶۸]	۴.۴[۰.۷۴]	کنترل	حافظه پیش گستر
۳.۶۷[۰.۹۸]	۴۶[۰.۶۸]	۴.۲۷[۱.۰۳]	روش کوتاه مدت	
۵.۳۶[۰.۶۳]	۵.۵[۰.۶۵]	۴.۵۷[۰.۸۵]	TDCS	
۱.۸۰[۰.۹۴]	۲.۰۷[۱.۰۳]	۲.۴۶[۰.۹۹]	کنترل	حافظه پس گستر
۲.۰۳[۰.۹۲]	۲.۴۷[۰.۶۴]	۲.۶۷[۰.۹۰]	روش کوتاه مدت	
]۰.۵۳[۳.۱۴]۰.۵۲[۳.۰۷	۲.۵۰[۰.۵۲]	TDCS	
]۱۶۱[۸.۲۰]۱۶۳[۸.۳۳]۱.۷۱[۸.۷۳	کنترل	نموده کل حافظه
]۱.۳۰[۸.۵۳]۱.۳۵[۹۶۰]۱.۸۸[۸.۴	روش کوتاه مدت	
]۰.۸۴[۱۱.۳۶]۱.۰۷[۱۱.۲۹]۱.۴۹[۸.۷۱	TDCS	

کوواریانس شاخص حافظه بین سه گروه به کار رفت. معنی داری [P] - مقدار این آزمون برابر ۰.۰۰۲ و کوچکتر از ۰.۰۵ بدست آمد که نشان دهنده رد فرضیه برابری ماتریس کوواریانس بین سه گروه بود. نتایج این آزمون به همراه آزمون چندمتغیره پیلای^۱ در جدول ۴ گزارش شده است.

برای بررسی تاثیرگذاری دو روش مورد مطالعه بر بهبود حافظه بیماران مبتلا به آزایمیر خفیف از آزمون تحلیل واریانس اندازه های تکراری با سه گروه کنترل، برنامه توان بخشی شناختی کوتاه مدت و روش تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم [tDCS] و سه زمان مختلف پیش آزمون، پس آزمون و مرحله پیگیری استفاده شد. آزمون باکس برای بررسی برابری ماتریس جدول ۴- نتایج آزمون باکس و آزمون چندمتغیره پیلای

جدول ۴- نتایج آزمون باکس و آزمون چندمتغیره پیلای

آزمون باکس	آزمون چندمتغیره پیلای	آماره M	معنی داری	زمان	گروه	گروه*زمان
۱۹۵.۲۷۳	۰.۰۰۲	۰.۰۰۱	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۱۴۸	

هر یک از گروه ها تفاوت معنی داری بین میانگین ها در سه زمان وجود داشت. همچنین با توجه به نتایج آزمون لیون، واریانس های مؤلفه های یادآوری، حافظه پیش گستر و حافظه پس گستر در سطح اطمینان ۰.۹۵ همگن بودند. همچنین نتایج آزمون ماقولی و آزمون برابری میانگین ها برای متغیر حافظه در جدول ۵ گزارش شده است.

با توجه به جدول ۴ حداقل یک ترکیب خطی از سه مؤلفه یادآوری، حافظه پیش گستر و حافظه پس گستر در سطح اطمینان ۰.۹۵ تفاوت معنی داری هم در بین سه گروه و هم در زمان های مختلف با هم داشته اند. همچنین، اثر متقابل بین گروه و زمان هم معنی دار بود؛ بدین مفهوم که یا در زمان های یکسان تفاوت معنی دار بین میانگین ها در سه گروه وجود داشته و یا در داخل

جدول ۵- نتایج آزمون ماقولی و آزمون برابری میانگین ها برای متغیر حافظه

متغیر	آزمون ماقولی	آزمون برابری میانگین ها	آزمون برابری میانگین ها	
			معنی داری [اندازه اثر]	آزمون مورد استفاده
یادآوری	۰.۰۰۰	۰.۵۹۹	۰.۱۳۸ [۰.۰۰۵۰]	گرینهوس-جیسر
حافظه پیش گستر	۰.۱۹۱	۱	۰.۰۰۱ [۰.۱۴۶]	با فرض کرویت
حافظه پس گستر	۰.۱۱۰	۱	۰.۸۰۸ [۰.۰۰۰۵]	با فرض کرویت

نتیجه برابری میانگین ها با فرض کرویت گزارش شدند و برای مؤلفه یادآوری نیز از آزمون گرینهوس-جیسر استفاده شد. نتایج

با توجه جدول ۵ فرضیه کرویت برای هر دو مؤلفه حافظه پیش گستر و حافظه پس گستر در سطح اطمینان ۰.۹۵ رد نشد و در

^۱ Pillai's Test

متقابل بین زمان و گروه در دو مؤلفه حافظه پیش‌گستر و حافظه پس‌گستر، بر حسب همگن بودن یا نبودن واریانس‌ها بین گروه‌ها، به ترتیب از آزمون تعییبی توکی^۱ برای مقایسه دو به دوی میانگین‌ها بین گروه‌های آزمایش به تفکیک سه زمان و از آزمون تعییبی بونفرونی نیز برای مقایسه دو به دوی میانگین‌ها بین سه زمان به تفکیک سه گروه به کار رفت. نتایج این آزمون‌ها به ترتیب در جدول ۶ و ۷ گزارش شده است.

این آزمون‌ها نشان داد که به جز حافظه پیش‌گستر تفاوت معنی‌داری بین میانگین‌های دو متغیر دیگر در سه زمان مورد آزمایش وجود نداشت. مقدار اندازه اثر [اتا-دو] برای مؤلفه حافظه پیش‌گستر برابر 0.146 بودست آمد. اثر متقابل بین زمان و گروه‌های آزمایش دو مؤلفه حافظه پیش‌گستر و حافظه پس‌گستر معنی‌دار بود. این بدین معنی است که بین میانگین‌ها یا در داخل گروه‌ها در سه زمان مختلف و یا در هر یک از زمان‌ها بین سه گروه مختلف تفاوت معنی‌داری وجود دارد. برای بررسی اثرات

جدول ۶- آزمون‌های تعییبی بین گروه‌های آزمایش به تفکیک سه زمان

نتایج آزمون‌های تعییبی [مقایسه دو به دوی میانگین‌ها]		متغیر
دوره پیگیری	پس آزمون	
آزمون توکی	آزمون توکی	حافظه پیش-گستر
[p=0.001]-کنترل-tDCS	[p=0.006]-tDCS	
[p=0.000]-توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت	[p=0.006]-tDCS	
آزمون توکی	آزمون توکی	حافظه پس-گستر
[p=0.000]-کنترل-tDCS	[p=0.003]-کنترل-tDCS	
[p=0.000]-توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت		

با توجه به جدول ۶ روش tDCS تاثیر کوتاه‌مدت و بلند‌مدت معنی‌داری بر حافظه پیش‌گستر دارد. در مورد مؤلفه‌های حافظه پس‌گستر، روش مداخله توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت در بلند مدت تاثیر معنی‌دار داشته و عملکرد مشابه روش tDCS داشته است.

جدول ۷- آزمون‌های تعییبی بین سه زمان به تفکیک گروه‌های آزمایش

نتایج آزمون‌های تعییبی بونفرونی [مقایسه دو به دوی میانگین‌ها]		متغیر
tDCS	توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت	
پیش‌آزمون- پس‌آزمون	[p=0.001]- پیگیری	- حافظه پیش‌گستر
[p=0.009]- پیش‌آزمون- پیگیری	[p=0.000]- پیگیری	
پیش‌آزمون- پس‌آزمون	-	پیش‌آزمون- پیگیری [p=0.037]
[p=0.020]- پیش‌آزمون- پیگیری		حافظه پس-گستر

با توجه به جدول ۷ روش tDCS به طور معنی‌داری موجب بهبود حافظه پیش‌گستر شده و توانسته است این بهبود را در دوره پیگیری حفظ کند. در مورد مؤلفه حافظه پیش‌گستر نیز روش tDCS به طور معنی‌داری موجب بهبود حافظه پیش‌گستر در پس آزمون شده و توانسته است این بهبود را در دوره پیگیری حفظ کند.

¹ Tukey HSD Test

بحث

است تحریک دوپامینزیک برای حفظ فعالیت کرتکس پیش-پیشانی و فرایندهای حافظه ضروری باشد. بنابراین DLPFC آندی موجب آثار بهبود تحریکی می‌شود که آن شاید سطوح گلوتامات، آمینواسید مرتب با حافظه، بازشناسی حافظه و یادگیری محرک-پاسخ را افزایش می‌دهد [۴۵].
به طور کلی می‌توان گفت که $tDCS$ می‌تواند در عملکردهای قشر پیش‌پیشانی اثرگذار باشد [۴۶]. در مطالعات متعددی محققان نشان دادند که $tDCS$ از طریق فعالیت مغز سبب تعديل حافظه می‌شود. فرض دیگر می‌تواند نقش دوپامین در حافظه باشد. در طول تکلیف مرتبط با حافظه، دوپامین در نواحی پیش‌پیشانی افزایش می‌یابد، یعنی افزایش تحریک‌پذیری سطحی در کرتکس پیش‌پیشانی موجب افزایش در رهاسازی دوپامین می‌شود که خود موجب بهبود عملکرد کرتکس پیش‌پیشانی و دوپامینزیک برای حفظ فعالیت کرتکس پیش‌پیشانی و فرایندهای حافظه ضروری باشند، بنابراین $tDCS$ موجب آثار بهبود تحریکی می‌شود که آن شاید سطوح گلوتامات، آمینواسید مرتبط با حافظه را افزایش می‌دهد. این از براز است که توانمندی مغز را در پردازش اطلاعات ورودی افزایش می‌دهد، ولی فرد را از آن‌ها بی‌نبیاز نمی‌کند [۴۷]. به طور کلی در تبیین اثربخشی $tDCS$ بر توانایی شناختی می‌توان اذعان داشت که توانایی‌های شناختی درمان‌پذیر هستند و با استفاده از تکنیک‌های درمانی و آموزشی می‌توان آن‌ها را بهبود بخشید. مزیت توانایی-های شناختی نسبت به کارکردهای روانی اور گانیزم، این است که عینیت زیادی نسبت به سایر کارکردهای روانی دارد [۴۸]. تحریک فراججمجهای مغز با استفاده از جریان مستقیم [$tDCS$] می‌تواند در ارتقای توانمندی‌های روانی اثرگذار باشد [۳۸]. چنین به نظر می‌رسد که تحریک فراججمجهای مغز با استفاده از جریان مستقیم [$tDCS$] می‌تواند بدون تغییر مستقیم در پتانسیل عمل در طول زمان تحریک، موجب تغییراتی در فعالیت همزمان سلو-های عصبی شود. در حقیقت کار تجربی ثابت کرده است که تحریک الکتریکی ترجیحاً راه‌های عصبی ماده سفید را فعال می-کند. تحریک نسبتاً گسترده مغزی که توسط تحریک فراججمجه-ای مغز با استفاده از جریان مستقیم الکتریکی [$tDCS$] روی می‌دهد واقعاً یک مزیت مهم است، هم از نظر اثرات درمانی قوی‌تر در اختلالات که در آن ممکن است اثرات فیزیوپاتولوژی مقدمتاً در سطح شبکه روى دهد و هم از نظر اثرات سودمند متعددی که تولید می‌کند [۴۹]. در این رابطه محققین بیان می-دارند که تحریک متمن کز می‌تواند در ارتقای توانایی‌های شناختی نقش داشته باشد. در حالی که تحریک فراججمجهای مغز با

پژوهش حاضر با هدف مقایسه اثربخشی روش تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم [$tDCS$] و پروتکل توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت بر بهبود عملکرد حافظه بیماران مبتلا به آزارایم خفیف انجام گرفت. نتیجه پژوهش نشان داد که روش تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم [$tDCS$] تاثیر کوتاه‌مدت [پس-آزمون]^۱ و بلندمدت [پیگیری]^۲ معنی‌داری بر حافظه پیش‌گسترش دارد. در مورد متغیر حافظه پس‌گسترش، اگرچه روش توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت در پس‌آزمون تاثیر معنی‌داری نداشته است ولی در بلندمدت تأثیر معنی‌دار داشته و عملکرد مشابه روش تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم [$tDCS$] داشته است. در مجموع می‌توان گفت روش‌های به کار گرفته شده تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم [$tDCS$] و توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت در بهبود حافظه بیماران مبتلا به آزارایم تأثیر معناداری داشته‌اند. نتیجه پژوهش حاضر با نتایج رمضانی گل‌افزانی، کرمی و رستمی [۳۷]، آیتنیا و میرزایی [۳۸]، حسن‌زاده پشتگ و زارع [۱۹]، کاواموتو، میدا و اوشیو^۳ [۳۹]، بریتلینگ، زهل، دانا‌هور، بوناس^۲ [۴۰]، فرنگی، الهانگراسی، گاچیکو باریوس، کارواله‌هو، لیتی، سیمیس و برونوی^۳ [۴۱] و پانچولی و ویجای [۲۱] همسو است. در تبیین اثربخشی روش تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم [$tDCS$] بر بهبود عملکرد حافظه می‌توان چنین گفت افزایش تحریک‌پذیری کرتکسی در ناحیه پیش‌پیشانی چپ توسط دپلاریزه کردن نورونی است که می‌تواند موجب تغییر در استراحت نورونی شود. بنابراین تحریک الکتریکی مغز آندی موجز آثار بهبود تحریکی می‌شود که شاید سطوح گلوتامات، آمینواسید مرتبط با حافظه و یادگیری محرک-پاسخ را افزایش دهد [۴۲]. یا فرض دیگر این است که تأثیرات مشاهده شده ناشی از افزایش در تحریک‌پذیری کرتکسی در DLPFC چپ باشد زیرا تحریک آندی با دپلاریزه کردن نورونی موجب تغییر در استراحت نورونی می‌شود و تحریک‌پذیری آن ناحیه را افزایش می‌دهد. ممکن است شبکه‌های کرتکسی تشکیل‌دهنده انتخاب پاسخ بیشتر از اعمال حافظه تحت تأثیر DLPFC قرار گیرند [۴۳]. یعنی شبکه‌هایی که در انواع دیگر تکالیف شناختی درگیر هستند. فرض دیگر می-تواند نقش دوپامین در حافظه باشد، مطالعات اخیر نشان می‌دهد که در طول تکلیف مرتبط با حافظه، دوپامین در نواحی پیش-پیشانی افزایش می‌یابد [۴۴]؛ یعنی افزایش تحریک‌پذیری سطحی در کرتکس پیش‌پیشانی موجب افزایش در رهاسازی دوپامین شود که خود موجب بهبود عملکرد حافظه می‌شود. ممکن

³. Fregni, El-Hagrassy, Pacheco-Barrios, Carvalho, Leite, Simis & Brunoni

¹. Kawamoto, Mieda & Oshio

². Breitling, Zaehle, Dannhauer, Bonath & Tegelbeckers

می‌توان به استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس اشاره کرد، لذا پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آنی به منظور افزایش دقت از روش‌های نمونه‌گیری تصادفی استفاده شود، همچنین پیشنهاد می‌شود اثربخشی روش ترکیبی روش تحریک الکتریکی فراجمجمه‌ای [tDCS] و روش توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت نیز مورد آزمایش قرار گیرد.

ملاحظات اخلاقی

کلیه شرکت‌کنندگان در مطالعه به صورت شفاهی رضایت خود را از شرکت در این مطالعه اعلام کردند و پژوهشگران آن‌ها را از محترمانه بودن داده‌ها و اطلاعات شخصی اطمینان دادند. این پژوهش برگرفته از رساله دکترا با کد اخلاقی IR.UMA.REC.1401.008 در دانشگاه محقق اردبیلی می‌باشد.

تضاد منافع

نویسنده‌گان اعلام می‌دارند در این مطالعه تضاد منافع وجود نداشته است.

سپاسگزاری

بدین وسیله نویسنده‌گان بر خود لازم می‌دانند از تمامی بیمارانی که با صبوری در پژوهش حاضر شرکت کردند، قادرانی نمایند.

استفاده از جریان مستقیم الکتریکی [tDCS] می‌تواند منجر به ایجاد این تحریک در لوب فرونتال شود و نهایتاً توانایی‌های شناختی را ارتقاء می‌دهد [۵۰]. در یک جمع‌بندی می‌توان گفت که شواهد پژوهشی گویای آن است که تحریک الکتریکی مغز می‌تواند با ایجاد تعییرات قشری در مغز حتی پس از پایان تحریک، مداخله مناسب و کم هزینه برای ارتقاء توانایی‌های شناختی باشد [۳۸]. همچنین در تبیین اثربخشی روش توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت می‌توان گفت به رغم وجود برخی مفروضات مبنی بر ناتوانی یادگیری جدید بین بیماران مبتلا به آزایمر، نتایج حاضر نشان می‌دهد که یادگیری در بیماران آزایمری امکان‌پذیر است؛ اگرچه میزان یادگیری ممکن است واپسی به نوع و شدت بیماری باشد. به طور کل نتیجه حاضر نشان‌دهنده قابلیت یادگیری و بیماران آزایمری نوع خفیف بوده و از این منطق حمایت می‌کند که تمرین و تکرار به صورت منظم یا نامنظم، موجب یادگیری است؛ حتی در کسانی که به نظر فاقد توانایی در یادگیری هستند. لذا بر اساس یافته موجود، لزوم توانبخشی شناختی بیماران آزایمری بیش از پیش، برجسته شده و متخصصان را به ضرورت آن رهنمون می‌شود [۵۱].

نتیجه‌گیری

نتایج مطالعه نشان داد که هر دو روش مورد مطالعه روش تحریک الکتریکی مغز با جریان مستقیم [tDCS] و پروتکل توانبخشی شناختی کوتاه‌مدت هر کدام در مؤلفه‌های به خصوص حافظه موجب بهبود عملکرد می‌شوند. از محدودیت‌های پژوهش حاضر

منابع

- 1- Li Z, Dalaker J. Poverty Among the Population Aged 65 and Older. Congressional Research Service. 2021;25.
- 2- World Health Organization. Definition of an older or elderly person 2013 [Internet]. 2013 [Updated 2015 June 30]. Available from: Link Not Found
- 3- Imanzadeh A, Hamrahzdeh M. Identification of facilitators and deterrents of the quality of life in elderly women and men: A phenomenological research. Salmand: Iranian Journal of Ageing. 2018; 12[4]:430-45. [Persian]
- 4- Haroon Rashidi H, Bahiraei MR. The Effectiveness of positivism training on the life satisfaction and character strengths in the elderly men. Aging Psychology. 2020 Jul 22;6[2]:179-89. [Persian]
- 5- Orang S, Hashemi Razini H, Abdollahi MH. Relationship between early maladaptive schemas and meaning of life and psychological well-being of the elderly. Salmand: Iranian Journal of Ageing. 2017; 12[3]:326-45[Persian].
- 6- Hajatpour R, Rashidi HH. The Effectiveness of Acceptance and Commitment Therapy on Irrational Beliefs and Death Attitude in the Elderly. Aging Psychology. 2021 Mar 1;7[1]. [Persian]
- 7- Haroonrashidi H, Zakizadeh H. The Effectiveness of Mindfulness-Based Cognitive Therapy on the Social Adjustment and Cognitive Distortion in the Elderly Men. Aging Psychology. 2022,23;8[2]:117-05. [Persian]
- 8- Ntanasi E, Yannakoulia M, Mourtzi N, Vlachos GS, Kosmidis MH, Anastasiou CA, Dardiotis E, Hadjigeorgiou G, Megalou M, Sakka P, Scarmeas N. Prevalence and risk factors of frailty in a community-dwelling population: the HELIAD study. Journal of aging and health. 2020,32[1-2]:14-24.
- 9- Ren L, Zheng Y, Wu L, Gu Y, He Y, Jiang B, Zhang J, Zhang L, Li J. Investigation of the prevalence of cognitive impairment and its risk factors within the elderly population in Shanghai, China. Scientific reports. 2018,23;8[1]:3575.
- 10- Farhud D, Pourkalhor H, Tajik B. The role of genetics in alzheimer's disease. 3 2023; 14 [58] :66-71. [Persian]
- 11- Alzheimer's Association. 2017 Alzheimer's disease facts and figures. Alzheimer's & Dementia. 2017, 1;13[4]:325-73.
- 12- Falcão DV, Teodoro ML, Bucher-Maluschke JS. Family cohesion: A study on caregiving daughters of parents with Alzheimer's disease. Interpersona: an

- International Journal on Personal Relationships. 2016;15;10[*supp1*].
- 13- Tisserand DJ, van Boxtel MP, Pruessner JC, Hofman P, Evans AC, Jolles J. A voxel-based morphometric study to determine individual differences in gray matter density associated with age and cognitive change over time. *Cerebral cortex*. 2004; 14(9):966-73.
- 14- Amini M, Dowlatshahi B, Dadkhah A, Lotfi M. Cognitive Rehabilitation An Effective Intervention to Decrease the Cognitive Deficits in Older Adults With Alzheimer Disease. *Salmand: Iranian Journal of Ageing* 2010; 5 [1]. [Persian]
- 15- Sharifi P. The effectiveness of cognitive rehabilitation on executive functions, attention and working memory in the elderly with mild Alzheimer's disease [unpublished master's thesis]. Payam Noor University and South Tehran Center. 2018. [Persian]
- 16- Flöel A, Suttorp W, Kohl O, Kürten J, Lohmann H, Breitenstein C, Knecht S. Non-invasive brain stimulation improves object-location learning in the elderly. *Neurobiology of aging*. 2012; 33(8):1682-9.
- 17- Kuo MF, Paulus W, Nitsche MA. Therapeutic effects of non-invasive brain stimulation with direct currents [tDCS] in neuropsychiatric diseases. *Neuroimage*. 2014;15;85:948-60.
- 18- Nitsche MA, Liebetanz D, Antal A, Lang N, Tergau F, Paulus W. Modulation of cortical excitability by weak direct current stimulation—technical, safety and functional aspects. *Supplements to Clinical neurophysiology*. 2003; 1;56:255-76.
- 19- Hasanzadeh S, Zare H. The Effectiveness of Transcranial Direct Current Stimulation on Improving in Visual Response Control and Memory Among Patients with Ischemic Stroke. *Social Cognition*. 2022; 22;11[1]:17-33. [Persian]
- 20- Wang CS, Cheng KS, Tang CH, Hou NT, Chien PF, Huang YC. 314-Effects of Transcranial Direct Current Stimulation [tDCS] on Cognitive Function in Alzheimer's Dementia. *International Psychogeriatrics*. 2020;32[S1]:72-.
- 21- Pancholi U, Vijay D. Quantification of electric field strength of tDCS in alzheimer's and mild cognitive impairment patients. *International Journal of Advanced Technology and Engineering Exploration*. 2021; 1;8[82]:1168.
- 22- Inagawa T, Yokoi Y, Yamada Y, Miyagawa N, Otsuka T, Yasuma N, Omachi Y, Tsukamoto T, Takano H, Sakata M, Maruo K. Effects of multisession transcranial direct current stimulation as an augmentation to cognitive tasks in patients with neurocognitive disorders in Japan: A study protocol for a randomised controlled trial. *BMJ open*. 2020;1;10[12]:e037654.
- 23- Cruz Gonzalez P, Fong KN, Chung RC, Ting KH, Law LL, Brown T. Can transcranial direct-current stimulation alone or combined with cognitive training be used as a clinical intervention to improve cognitive functioning in persons with mild cognitive impairment and dementia? A systematic review and meta-analysis. *Frontiers in Human Neuroscience*. 2018; 16;12:416.
- 24- Dedoncker J, Brunoni AR, Baeken C, Vanderhasselt MA. A systematic review and meta-analysis of the effects of transcranial direct current stimulation [tDCS] over the dorsolateral prefrontal cortex in healthy and neuropsychiatric samples: influence of stimulation parameters. *Brain stimulation*. 2016;1;9[4]:501-17.
- 25- Bergo E, Lombardi G, Pambuku A, Della Puppa A, Bellu L, D'avella D, Zagonel V. Cognitive rehabilitation in patients with gliomas and other brain tumors: state of the art. *BioMed research international*. 2016.
- 26- Mattioli F, Stampatori C, Scarpazza C, Parrinello G, Capra R. Persistence of the effects of attention and executive functions intensive rehabilitation in relapsing remitting multiple sclerosis. *Multiple sclerosis and related disorders*. 2012; 1;1[4]:168-73.
- 27- Mirzaei M, Hasani AP, Meschi F, Sabet M. Effectiveness of combination therapy of computerized cognitive rehabilitation and transcranial direct current stimulation on the cognitive function in elderlies. [Persian]
- 28- Kurth S, Wojtasik V, Lekeu F, Quitté A, Olivier C, Godichard V, Bastin C, Salmon E. Efficacy of Cognitive Rehabilitation Versus Usual Treatment at Home in Patients With Early Stages of Alzheimer Disease. *Journal of Geriatric Psychiatry and Neurology*. 2021;34[3]:209-15.
- 29- Irazoki E, Contreras-Somoza LM, Toribio-Guzmán JM, Jenaro-Río C, Van der Roest H, Franco-Martín MA. Technologies for cognitive training and cognitive rehabilitation for people with mild cognitive impairment and dementia. A systematic review. *Frontiers in psychology*. 2020;9;11:648.
- 30- Huntley JD, Hampshire A, Bor D, Owen A, Howard RJ. Adaptive working memory strategy training in early Alzheimer's disease: randomised controlled trial. *The British Journal of Psychiatry*. 2017;210[1]:61-6.
- 31- Lambert MA, Bickel H, Prince M, Fratiglioni L, Von Strauss E, Frydecka D, Kiejna A, Georges J, Reynish EL. Estimating the burden of early onset dementia; systematic review of disease prevalence. *European journal of neurology*. 2014;21[4]:563-9.
- 32- Luria A R. *Restoration of function after brain injury*. Macmillan; 1963.
- 33- Mathuranath PS, Nestor PJ, Berrios GE, Rakowicz W, Hodges JR. A brief cognitive test battery to differentiate Alzheimer's disease and frontotemporal dementia. *Neurology*. 2000;12;55[11]:1613-20.
- 34- Mioshi E, Dawson K, Mitchell J, Arnold R, Hodges JR. The Addenbrooke's Cognitive Examination Revised [ACE-R]: a brief cognitive test battery for dementia screening. *International Journal of Geriatric Psychiatry: A journal of the psychiatry of late life and allied sciences*. 2006;21[11]:1078-85.
- 35- Hsieh S, Schubert S, Hoon C, Mioshi E, Hodges JR. Validation of the Addenbrooke's Cognitive Examination III in frontotemporal dementia and Alzheimer's disease. *Dementia and geriatric cognitive disorders*. 2013;36[3-4]:242-50.
- 36- Pouretmed HR, Khatibi A, Ganjavi A, Shams J, Zarei M. Validation of Addenbrooke's cognitive examination [ACE] in a Persian-speaking population. *Dementia and geriatric cognitive disorders*. 2009;28[4]:343-7.
- 37- Ramezani Golafzani N, Karami A, Rostami R. The Effect of Transcranial direct current stimulation [tDCS] on the verbal working memory in children with mild intellectual disabilities. *Psychological Methods and Models*. 2021 Oct 23;12[45]:49-58. [Persian]
- 38- Ayatnia F, Mirzaie P. Investigate the Effect Transcranial Direct-Current Stimulation of Brain [tdcs] on Cognitive Ability and Working Memory of Students with Attention Deficit Hyperactivity Disorder. *Neuropsychology*. 2022;20;7[4]:37-46.
- 39- Kawamoto T, Mieda T, Oshio A. Moral foundations and cognitive ability: Results from a Japanese sample.

- Personality and Individual Differences. 2019;15:149:31-6.
- 40- Breitling C, Zaehle T, Dannhauer M, Bonath B, Tegelbeckers J, Flechtnner HH, Krauel K. Improving interference control in ADHD patients with transcranial direct current stimulation [tDCS]. *Frontiers in cellular neuroscience*. 2016;22:10:72.
- 41- Fregni F, Boggio PS, Mansur CG, Wagner T, Ferreira MJ, Lima MC, Rigonatti SP, Marcolin MA, Freedman SD, Nitsche MA, Pascual-Leone A. Transcranial direct current stimulation of the unaffected hemisphere in stroke patients. *Neuroreport*. 2005;28;16[14]:1551-5.
- 42- Oraki M, Shahmoradi S. The effectiveness of transcranial direct current stimulation [TDCS] on the working memory and severity of depression symptoms. *Neuropsychology*. 2019;20;4[15]:75-88. [Persian]
- 43- Marshall L, Mölle M, Siebner HR, Born J. Bifrontal transcranial direct current stimulation slows reaction time in a working memory task. *BMC neuroscience*. 2005;6[1]:1-7.
- 44- Boggio PS, Ferrucci R, Rigonatti SP, Covre P, Nitsche M, Pascual-Leone A, Fregni F. Effects of transcranial direct current stimulation on working memory in patients with Parkinson's disease. *Journal of the neurological sciences*. 2006; 1;249[1]:31-8.
- 45- Oliveira JF, Zanão TA, Valiengo L, Lotufo PA, Benseñor IM, Fregni F, Brunoni AR. Acute working memory improvement after tDCS in antidepressant-free patients with major depressive disorder. *Neuroscience letters*. 2013; 14;537:60-4.
- 46- Beeli G, Casutt G, Baumgartner T, Jäncke L. Modulating presence and impulsiveness by external stimulation of the brain. *Behavioral and Brain Functions*. 2008;4:1-7.
- 47- Shiozawa P, Fregni F, Benseñor IM, Lotufo PA, Berlim MT, Daskalakis JZ, Cordeiro Q, Brunoni AR. Transcranial direct current stimulation for major depression: an updated systematic review and meta-analysis. *International Journal of Neuropsychopharmacology*. 2014;1;17[9]:1443-52.
- 48- Nejati V. Cognitive abilities questionnaire: Development and evaluation of psychometric properties. *Advances in Cognitive Science*. 2013 Jul 10;15[2]:11-9. [Persian]
- 49- Ghanbari E, Asgari P. Comparison of the effectiveness of tDCS and CBT treatments on Attention Bias in overweight people. *medical journal of mashhad university of medical sciences*. 2020 Apr 20;63[1]:2208-197. [Persian]
- 50- Dell'Osso B, Zanoni S, Ferrucci R, Vergari M, Castellano F, D'Urso N, Dobrea C, Benatti B, Arici C, Priori A, Altamura AC. Transcranial direct current stimulation for the outpatient treatment of poor-responder depressed patients. *European Psychiatry*. 2012;27[7]:513-7.
- 51- Amini M, Dowlatshahi B, Dadkhah A, Lotfi M. The Effect of Memory and Attention Rehabilitation to Decrease of Memory Deficits in Older Adults with Alzheimer Disease. *Salmand: Iranian Journal of Ageing* 2013; 8 [3] :53-62. [Persian]

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی